

Tối Tân Hôn

Là sợi đường tơ dịu quá trắng
Là bao nhiêu ngọc cũng chưa bằng
Cả và thế giới như không có
Một vẻ yêu là một vẻ tân.

Đã có khi nào cô ước mơ
Rồi đây khai mạc cuộc đời thơ
Bằng đêm hôm ấy êm như rót
Lời mật vào tai ngọt sừng sờ.

Nhưng cái gì thơm đã tới kẻ
Tôi e tình tứ bớt say mê
Không còn ý nhị ban đầu nữa
Sẽ chán chương và sẽ chán chê.

Cho nên tôi tưởng tối tân hôn
Chưa tới còn xa để được buồn
Để sống trong niềm thương nhớ đã
Để còn mừng tượng đến giai nhân.

Hàn Mặc Tử